NN 33/2019 (3.4.2019.), Presuda Visokog upravnog suda Republike Hrvatske, poslovni broj: UsII-283/18-8 od 13. veljače 2019.

VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE

714

PRESUDA

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Arme Vagner Popović, predsjednice vijeća, Ane Berlengi Fellner i Mirjane Čačić, te više sudske savjetnice Ljerke Morović Pavić, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja Hrvatskog Telekoma d.d., Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9, protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9, uz sudjelovanje zainteresirane osobe Općine Garčin, Garčin, Kralja Tomislava 92, radi utvrđivanja infrastrukturnog operatora za elektroničku komunikacijsku infrastrukturu i utvrđivanja naknade za pravo puta, na sjednici vijeća održanoj 13. veljače 2019.

presudio je

I. Poništava se rješenje Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, klasa: UP/I-344-03/17-11/271, urbroj: 376-10-18-12 od 12. lipnja 2018. i predmet vraća tuženiku na ponovni postupak.

II. Ova presuda objavit će se u »Narodnim novinama«.

Obrazloženje

Navedenim rješenjem tuženika pod točkom I. izreke utvrđeno je da je tužitelj infrastrukturni operator i da ima pravo puta na nekretninama koje se na dan donošenja toga rješenja nalaze u vlasništvu/suvlasništvu Općine Garčin prema evidenciji Općinskog suda u Slavonskom Brodu, Zemljišno-knjižni odjel Slavonski Brod, dostupnoj na zajedničkom informacijskom sustavu zemljišnih knjiga i katastra, na kojim nekretninama HT ima izgrađenu elektroničku komunikacijsku infrastrukturu i drugu povezanu opremu (dalje: EKI) prema podacima o EKI navedenim u elaboratu za pravo puta podzemne i nadzemne EKI jls Garčin br. 80/17, a koje nekretnine koristi za pristup, postavljanje, korištenje, popravljanje i održavanje svoje EKI, kao i da je elaborat u dijelu o količini, vrsti i prostornom položaju EKI sastavni dio toga rješenja. Točkom II. izreke utvrđeno je da količinu i vrstu EKI iz točke I. toga rješenja čine trase kabelske kanalizacije te trase elektroničkih komunikacijskih vodova u zemlji i nadzemnih elektroničkih komunikacijskih vodova navedene u elaboratu. Točkom III. izreke utvrđena je godišnja naknada za pravo puta za korištenje nekretnina iz točke I. toga rješenja prema površini zemljišta na kojem se nalazi EKI, sukladno podacima navedenim u elaboratu i vrsti zemljišta navedenoj u evidenciji Zemljišno-knjižnog odjela Slavonski Brod, podredno Odjela za katastar nekretnina Slavonski Brod, uz primjenu iznosa naknada i načina obračuna određenim u članku 6. i 7., stavci 1., 2., 3. i 4. Pravilnika o potvrdi i naknadi o pravu puta (»Narodne novine«, broj: 152/11., 151/14. i 95/17.). Točkom IV. izreke utvrđuje se da Općina Garčin ima pravo na godišnju naknadu za pravo puta za nekretnine iz točke I. ovog rješenja od 28. travnja 2017. nadalje, odnosno od dana uknjižbe prava vlasništva/suvlasništva na nekretninama iz točke I. u korist Općine Garčin ako je ista nastupila nakon 28. travnja 2017. prema naprijed navedenoj evidenciji. Točkom V. utvrđena je obveza HT-a da u roku od osam dana od primitka ovog rješenja napravi obračun godišnje naknade za pravo puta na temelju parametara iz točaka I., II. i III. ovog rješenja te obračun sa svim podacima koji su primijenjeni dostavi HAKOM-u i Općini Garčin, točkom VI. se obvezuje HT u roku od 10 dana od primitka ovog rješenja platiti Općini Garčin naknadu za pravo puta iz ovog rješenja za prvu i drugu godinu, a svaka sljedeća godišnja naknada za pravo puta se plaća u roku od osam dana po isteku razdoblja za koje je naknada plaćena te se točkom VII. izreke obvezuje Općina Garčin omogućiti HT-u ostvarivanje prava na nekretninama iz ovog rješenja.

Protiv navedenog rješenja tužitelj je podnio tužbu u kojoj navodi da je postupio sukladno zaključku tuženika od 31. svibnja 2017. te dostavio sve traženo tim zaključkom, a ujedno je očitovanjem od 3. travnja 2018. upozorio tuženika na činjenicu da je na određenim česticama za koje Općina potražuje naknadu za pravo puta u korist tužitelja već uknjižena služnost pa da time nema mjesta da o ovim odnosima o istoj pravnoj stvari rješava tuženik. Smatra da je tuženik neosnovano priznao Općini pravo na naknadu za pravo puta i na onim nekretninama na kojima je u korist tužitelja uknjižena služnost, čime je pogrešno primijenio odredbu članka 2. stavak 1. točka 21. ZEK-a i članka 8. stavak 4. Pravilnika. Iz zemljišnoknjižnih izvadaka dostavljenih tuženiku proizlazi da je na česticama u zk.ul.br. 550 k.o. Sapci, br. 1183 k.o.